

Beszámoló

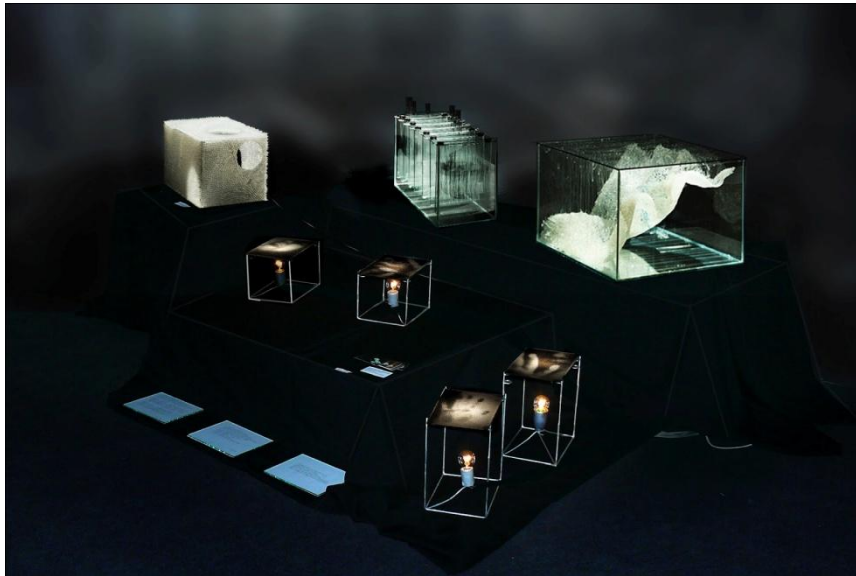
Alkotói tervemben egy installáció kivitelezésére vállalkoztam, illetve ennek az installációnak közönség előtti bemutatására egy vándorkiállítás keretén belül. A kiállítást négy helyszínre terveztem, Marosvásárhely, Székelyudvarhely, Csíkszereda és Sepsiszentgyörgy, amelyekből Sepsiszentgyörgyön, a Lábás Házban, 2013.01.18 és 2013.02.04 között volt látható a tárlat, Székelyudvarhelyen a Haáz Rezső Múzeumban, 2013.03.21 és 2013.05.07 között. A többi helyszínek közül a Csíkszereda-i tárlat 2013 júniusában kerül megszervezésre a Csíki Székely Múzeum Kossuth utcai galériájában, és a tervek szerint az év végére marad a Marosvásárhely-i és egy Kolozsvár-i bemutakozó is.

Az installáció alapgondolata, FalanszterVilág, ami végül a kiállítás sorozat címe is lett, a disszertáció témából indul ki, miszerint ez egy olyan utópikus világ, amiben a tudományosság uralkodik egyéneken és társadalmon egyaránt. Az embereket számokkal jelölik, kódja van a tekintetnek, az érzelmeket leltározzák, tanulmányozzák, a szerelem betegség, amit a kutatóintézetek felügyelnek és kezelik, karanténba zárják, aki megfertőződött vele. Ez egy „Sehol-hely”, látomás az elfajzott jelenről, görcsös, embertelen világ, ahol tilos gondolkodni, érezni, másnak lenni. Nincs egyéniség, szabadakarat, ésszerűség, emberi méltóság, életrevalóság. Ez az ideális társadalmi rend, globalizált- egységesített világ, szervezett, kiegyensúlyozott és modern, ami a tudományra épül és véget vet minden zűrzavarnak. Hogy mi a rosszabb verzió? A lebutított boldogság vagy a szörnyű valóság, amelyből képtelenség menekülni, a tudatlanság vagy a tudás hatalma, a carpe-diemben való fulladozás? Ezekre a kérdésekre nem adnak választ a munkák, ezt mindenki eldöntheti önmagának.

A Communitas Alapítvány alkotói ösztöndíjat ennek a kiállítás sorozatnak a megszervezésére fordítottam, a munkák elkészítésére és kiállítható formába hozására, gondolok itt a rációkra, tartóelemekre, a helyszínekre való szállításra, valamint egy spanyolországi tanulmányútra, workshopra, amelyre résztvett a CreArt program keretén belül nyertem.

A kiállítás helyszíneinek megszervezése nagyon sok időt felvett, többet, mint azt az elején gondoltam, vagy kiszámíthatam volna, többek között emiatt tolódott ki a határidő az alkotói tervemben megfogalmazottéhoz képest. Fő szempont volt a dátumok kiválasztásában, hogy ne szerveződjön rá egy másik kulturális eseményre sem a kiállítás megnyitója, valamint az aktuális galéria, múzeum, kiállítóterem programtervezetéhez is igazodni kellett.

Ahogy az alkotói tervemben említettem a munkafolyamat a mesteris vizsgamunkámból indult ki és első lépésként az elkészült alkotások ki lettek állítva a kolozsvári Expo Transilvania bemutatótermében. Ezek a munkák egy sorozatot képeznek, technikai szempontból nem szokványos anyagokból készültek, mint az ipari szilikon, üveg, tükör és ezek kombinálása textiliákkal. A textilek, amit közre fog, vagy esetenként kiegészít ez a sok idegen, anyagszítázással vannak megfestve. Néhány munkát a sorozatból nem csak vizuálisan lehet személni, hanem meg lehet, sőt meg is kell érinteni.

FalanszterVilág, Expo Transilvania

Ennek a sorozatnak a dokumentálására készült egy videó és ehhez egy hang alap, zene, amely szintén a fent említett témára írodott és, ami minden kiállításon kivetítésre került. A videó a következő linken megtekinthető: <https://vimeo.com/44601929>

Ezeket a szilikonból és üvegből készült munkákat kiegészítik merített papíralkotások és más szitanyomással kivitelezett textiliák is, amelyek az alábbi képen láthatóak.

Székelyudvarhelyi kiállítás, Haáz Rezső Múzeum

A kiállítás anyagát egy másik installáció is kiegészíti, amely négy darab, a térben elhelyezett, áttetsző textilre, szita technikával nyomtatott, női alakot ábrázol. Ez az akt egyik kezét felemeli és mintha egy üveg felülethez vagy valamilyen áttetsző testhez lenne tapadva egész testével, éppen a menekülés pillanatában ábrázolva, menekülve a falanszter világból, vagy abból, amiben él vagy éppen önmaga elől, az értelmezés a nézőre van bízva.

Haáz Rezső Múzeum, Székelyudvarhely

Ezúton is szeretném megköszönni a Communitas Alapítvány segítségét, mostmár tapasztalatból is mondhatom, hogy mekkora segítség egy ilyen ösztöndíjnak a tulajdonosa lenni. Az év leforgása alatt sok tapasztalattal lettem gazdagabb, próbáltam aktívan részt venni az itthoni képzőművészeti életben, kiállításokra és konferenciákra eljárni, alkotni, de nem csak magamnak, hanem megmutatni ezt a közönségnek/közösségnek is. Mivel tavaly befejeztem egyetemi tanulmányaimat ez az ösztöndíj lehetőséget adott arra, hogy az elkezdett

projekteket megvalósíthassam, befejezhessem, illetve esélyt kaptam a bemutatkozásra az első egyéni kiállítás sorozatomon keresztül, amit önerőből egészen biztos, hogy nem tudtam volna véghezvinni.